

האוטאר

במודע או שלא במודע, מחפש כל יצור חי דבר אחד. בצורות החיים הנמוכות ובבני אדם מפותחים פחות, ביקוש זה הוא בלתי מודע; בבני אדם מתקדמים הוא מודע. מושא החיפוש מכונה בשמות רבים – אושר, שלווה, חופש, אמת, אהבה, שלימות, הגשמת העצמיזת האלוהית, הגשמת האלוהיות, אחדות עם האלוהים. ביסודו של דבר זהו חיפוש אחר כל אלה, אולם בדרך מיוחדת. כל אחד זוכה ברגעי אושר, בניצוצות אמת, בחוויות חולפות של אחדות עם האלוהים; מה שמבקשים בני האדם הוא להפכם לקבועים. הם חפצים לבסס ממשות בת קיימא בעיצומו של שינוי מתמיד.

זוהי תשוקה טבעית, המבוססת ביסודה על זיכרון – עמום או צלול בהתאם להתפתחות הנשמה האינדיבידואלית שעשויה אף היא להיות נמוכה או גבוהה – ביחס לאחדותה היסודית עם האלוהים. שכן כל דבר חי מהווה התגלות חלקית של האלוהים, המותנה אך ורק בחוסר ידיעתו את טבעו האמיתי. האבולוציה כולה למעשה, מהווה התפתחות מאלוהיות בלתי מודעת לאלוהיות מודעת, שבה האלוהים עצמו, שהוא ביסודו נצחי ובלתי משתנה, לובש מיגוון אינסופי של צורות, נהנה ממיגוון אינסופי של התנסויות ומתעלה מעל מיגוון אינסופי של מיגבלות שהוא הטיל על עצמו. האבולוציה מנקודת מבטו של בורא עולם היא שעשוע אלוהי, שבו הבלתי-מותנה בוחן את האינסופיות של הידע, העוצמה והאושר המוחלטים שלו בלב ליבן של כל ההתניות. אולם האבולוציה מנקודת מבטו של היצור, בצד ידיעתו המוגבלת, כוחו המוגבל, ויכולתו המוגבלת ליהנות מאושר, מהווה עלילה של מנוחה ומאבק, שמחה וצער, אהבה ושנאה לחילופין עד שבאדם המושלם, מאזן האלוהים את צמדי הניגודים, ומתעלה מעל לשניות.

או אז מכירים הבורא והנברא את עצמם כאחד; הבלתי משתנה נוצר בתוך השינוי; הנצח נחוה בלב הזמן. האלוהים מכיר את עצמו כאלוהים, שאינו משתנה במהותו, שהוא אינסופי בהתגלותו, ואשר חווה תמיד את האושר העליון של הגשמת עצמיזתו האלוהית עם מודעות רעננה מתמשכת של עצמו על ידי עצמו. הגשמה זו חייבת להתרחש ואכן מתרחשת אך ורק במהלך החיים; משום שרק תוך כדי מהלך החיים ניתן להתנסות במיגבלה ולהתעלות אל מעבר לה, וניתן להתענג כתוצאה מכך על השחרור ממנה. שחרור זה לובש שלוש צורות.

רובן של הנשמות שהגשימו את אלוהיותן עוזבות מייד ולצמיתות את גופן, ונמצאות במצב של התמזגות נצחית עם ההיבט הבלתי ניגלה של אלוהים. כל מה שהן

מודעות לו הוא אושר האחדות. הבריאה איננה קיימת עוד לגביהם. מחזור הלידות והמיתות הבלתי פוסק שלהן הגיע לסופו. דבר זה ידוע בשם חירות (Moksha).

אחדות מן הנשמות שהגשימו את אלוהיותן מחזיקות בגוף לזמן מה; אולם תודעתן התמזגה לחלוטין עם ההיבט הבלתי ניגלה של האלוהים, ולפיכך אינן מודעות לא לגופן ולא לבריאה. הן חוות כל העת את האושר, העוצמה והידע האינסופיים של האלוהים; אולם אין הן יכולות להשתמש בהם באופן מודע בבריאה או לסייע לאחרים להשיג חירות. אולם, נוכחותם עלי אדמות משולה לצומת מרכזי שבו מתרכזים וממנו שופעים העוצמה, הידע והאושר האינסופיים של האלוהים; ואלו הפונים אליהם, משרתים אותם, מעריצים אותם ומתעשרים רוחנית מתוך המגע עימם. נשמות כאלו מכונות בסופיזם מאג'יזוב-אקאמיל¹; וסוג חירות המיוחד הזה מכונה בשם חירות בגוף, (Videh Mukti).

נשמות בודדות שהגשימו את אלוהיותן שומרות על הגוף, ויחד עם זאת מודעות לעצמן כאלוהים בשני היבטיו – הגלוי והבלתי גלוי. הן מכירות את עצמן כמחזות האלוהית שאי אפשר לשנותה וגם כהתגליותיו המגוונות האינסופיות. הן חוות את עצמן כאלוהים הניצב בנפרד מהבריאה; כאלוהים הבורא, השומר והמחריב את כל הבריאה; וכאלוהים שקיבל על עצמו את מיגבלות הבריאה והתעלה אל מעבר להן. נשמות אלו חוות כל העת שלווה מוחלטת, ידע אינסופי, עוצמה ואושר של האלוהים. הן מתענגות בכל ליבן במשחק הבריאה האלוהי. הן מכירות את עצמן כאלוהים השוכן בכל; לפיכך הן מסוגלות לסייע לכל דבר מהבחינה הרוחנית ובכך מסייעות לנשמות אחרות להגשים את אלוהיותן, בין כמאג'יזוב-אקאמיל, כפאראמ'הנסא², ג'יונ'מוקטא³ – ובין כמורים מושלמים (Sadgurus), כפי שהן עצמן מכונות.

בעולם נמצאות בכל עת חמישים ושש נשמות שהגשימו את אלוהיותן. הן מאוחדות תמיד בתודעתן. הן נבדלות תמיד באופן פעולתן. רוב הזמן הן חיות ופועלות מחוץ לידיעת הציבור ובנפרד ממנו; אולם חמש מתוכן הפועלות במובן מסוים כגוף מכווין, פועלות תמיד בציבור וזוכות להכרה והוקרה ציבוריים. נשמות אלה ידועות

¹ נשמה שהתאחדה עם האלוהים ברובד השביעי של התודעה אבל מחזיקה עדיין בגוף הגשמי Majzoob-e-Kamil

² אדם מושלם שלעתיים הוא שקוע לחלוטין באלוהים ובזמנים אחרים מודע לבריאה Paramahansa

³ אדם שהשיג את מצב האלוהיות יחד עם תודעת הבריאה אולם הוא חופשי מחובות רוחניות Jivanmukta

בתור מורים מושלמים. בתקופות אוטאריות⁴, האוטאר, כמורה העליזן, תופס את מקומו בראש הגוף הזה וכראש ההירארכיה הרוחנית בכללותה.

התקופות האוטאריות כמוהן כתקופות שיא הגאות של הבריאה. הן מביאות לשפיעה מחודשת של עוצמה, להתעוררות מחודשת של התודעה, להתנסות מחודשת בחיים – לא רק למתי מעט, אלא לכל. תכונות של אנרגיה ומודעות, שרק נשמות מתקדמות בודדות השתמשו בהן ונהנו מהן, זמינות לאנושות בכללותה. החיים בכללם פוסעים למדרגת תודעה גבוהה יותר, ומנוהלים בקצב חדש של אנרגיה. המעבר מחיי החושים להיגיון היווה צעד אחד שכזה; המעבר מהיגיון לאינטואיציה יהיה הצעד הבא.

השפיעה החדשה הזאת של הדחף היצירתי, מופיעה באמצעות התיווך של אישיות אלוהית, התגשמות של האלוהים במשמעות מיוחדת – האוטאר. האוטאר היה הנשמה האינדיבידואלית הראשונה שסיימה את תהליכי האבולוציה והאינבולוציה והופיעה כמורה מושלם⁵, והוא האוטאר היחיד שהופיע או יופיע אי פעם. באמצעותו השלים אלוהים בפעם הראשונה את המסע מהאלוהיות הבלתי מודעת אל אלוהיות מודעת, תחילה נעשה לאדם באופן בלתי מודע על מנת להיעשות לאלוהים באופן מודע. מפעם לפעם מתגלה האלוהים דרכו במודע כאדם לצורך שחרור האנושות.

האוטאר מופיע בצורות שונות, תחת שמות שונים, בזמנים שונים ובמקומות שונים בעולם. מאחר והופעתו באה תמיד בד בדד עם התחדשותו הרוחנית של האדם, הרי שהתקופה המקדימה את התגלותו היא תמיד תקופה שבה האנושות סובלת חבלי לידה קשים בשל הלידה המחודשת הממשמשת ובאה. נראה כי האדם משועבד יותר מתמיד לתשוקותיו, מונע יותר מתמיד על ידי תאוות הבצע, מוצמת מפחד, נסחף בחמת זעם. החזק רודה בחלש; העשיר מדכא את העני; המוני אדם מנוצלים לטובת המעטים האוחזים בשלטון. הפרט שאיננו מוצא לעצמו שלוה או מנוחה, שואף לשכוח את עצמו בריגושים. אי מוסריות מתגברת, הפשע משגשג, הדת מושמת ללעג ולקלס. השחיתות פושה בכל רבדי החברה. איבות כיתתיות ולאומיות נעורות ומטופחות. פורצות מלחמות. האנושות שוקעת ביאוש. לא נראית שום אפשרות לבלום את גל ההרס.

ברגע זה מופיע האוטאר. מאחר והוא מהווה את התגלותו המוחלטת של האלוהים

⁴ תקופה אוטאריית: תקופה שבה ראש ההירארכיה האלוהית מופיע באופן ישיר בלבוש אדם עלי אדמות. הופעות קדומות כאלו היו של ראמה, קרישנה, זורואסטר, אברהם, ישוע, מוחמד, ומהר באבא בימינו. ראה הספר "דבר האלוהים" (God Speaks) מאת מהר באבא.

⁵ מורה מושלם: אדם שתודעתו התאחדה עם התודעה האלוהית, אדם מושלם Perfect Master, Sadguru

בגוף אדם, הוא מהווה מעין קנה מידה שבעזרתו יכול האדם לאמוד את עצמו כמות שהוא וכמו מה שהוא יוכל להיות. הוא מאמת את קני המידה של ערכי האדם באמצעות פירושם במונחים של חיי אנוש אלוהיים.

הוא מתעניין בכל דבר אולם איננו מעורב בשום דבר. המכשלה הקלה ביותר עשויה לרתק את אהדתו; השואה הנוראה ביותר לא תעכיר את רוחו. הוא מעבר לחילופי הצער והתענוג, התשוקה והסיפוק, המאבק והמנוחה, החיים והמוות. לגביו כל אלו הם באותה מידה אשליות שהתעלה מעבר להן, ושאחרים משתעבדים בגללן, ואילו הוא בא כדי לשחרר אותם מהן. הוא משתמש בכל הנסיבות כאמצעי כדי להנהיג את האחרים אל הגשמת האלוהיות.

הוא יודע כי האנשים כפרטים אינם חדלים להתקיים לאחר המוות ולפיכך איננו טרוד מהמוות. הוא יודע כי החורבן חייב לבוא לפני הבנייה, וכי מהייסורים נולדים שלווה ואושר, ומתוך המאבק באה החירות מכבלי המעשה. רק הדאגה מדאיגה אותו.

הוא מעורר באנשים הפוגשים בו אהבה כזאת המכלה את כל ההשתוקקויות האנוכיות בשלהבת התשוקה היחידה של השירות אותו. אלו המקדישים את חייהם למענו מזדהים עימו בהדרגה בתודעתם. אט אט נספגת הווייתם האנושית לתוך אלוהיותו, והם משתחררים. האנשים הקרובים אליו ביותר יודעים כחוג שלו.

לכל מזרח יש חוג אינטימי הכולל שנים עשר תלמידים שבזמן הגשמת האלוהיות נעשים שווים למזרח עצמו, הגם שהם יכולים להיות שונים ממנו בתפקידיהם ובסמכותם. בתקופות האוטוטאריות לאוטאר יש חוג בן עשרה חוגים המכונסים זה בתוך זה ובהם מאה עשרים ושניים תלמידים, שכולם חווים את הגשמת האלוהיות ופועלים למען השחרור של אחרים⁶. עבודתו של האוטוטאר למען תלמידיו איננה מיועדת רק לבני דורם אלא גם לדורות הבאים. התפתחות החיים והתודעה של כל המחזור האוטוטארי, שתוכנו בעולם היצירתי לפני הופעת האוטוטאר, נקבעים ומתאשרים בעולמות הצורניים והחומרניים במשך חיי האוטוטאר עלי אדמות.

האוטוטאר מעורר את האנושות בת דורו להגשמת טבעה הרוחני האמיתי, מעניק חירות לאלה המוכנים לכך ומחיש את חיי הרוח בזמנו. לדורות הבאים הוא מותיר את הכוח הממריץ של אנושיותו האלוהית – לדוגמה – של חיים אציליים שנחו במלואם, של אהבה בלתי מעורבת בתשוקה, של עוצמה שלא נעשה בה שימוש אלא לצרכי האחרים, של שלווה בלתי מופרת על ידי שאפתנות, של ידיעה שאיננה

⁶ לפרטים נוספים קרא את המאמר "חוגיו של האוטוטאר" בספר זה.

מעומעמת על ידי אשליה. הוא הפגין את האפשרות של חיים אלוהיים לאנושות בכללה, של חיים שמימיים עלי אדמות. אנשים בעלי האומץ והיושר הדרושים, יכולים ללכת בעקבותיו אם יחפצו בכך.

אלה שהתעוררו מבחינה רוחנית מודעים זה זמן מה כי העולם שרוי כרגע בתקופה כגון זו שתמיד באה לפני ההתגלויות האוטארייות. גם אנשים ונשים שלא התעוררו נעשים מודעים לכך עכשיו. מחשכתם הם מגששים אל האור; ביגונם הם כמהים לנחמה; מתוך לב ההמולה שבה הם מוצאים את עצמם שקועים, הם מתפללים לשלום ולגאולה.

עליהם להתאזר בסבלנות לזמן מה. גל ההרס חייב להתגבר עוד יותר, עליו להתפשט עוד ועוד. אולם כשממעמקי ליבו ירצה האדם דבר מה בר קיימא יותר מעושר ומשהו ממשי יותר מעוצמה חומרית, אזי ישכך הגל הזה. או אז יגיע השלום, יגיע האושר, האור יאיר.

שבירת שתיקתי – האות להתגלותי הציבורית – איננה רחוקה עוד. אני מביא את האוצר היקר ביותר שיכול האדם לקבל – אוצר הכולל בחובו את כל שאר האוצרות, שיעמוד לתמיד, שיגבר ככל שיחלקו אותו עם האחרים. היו נכונים לקבל אותו.